

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

Glosar de termeni

Acest document este pentru informare

Autonomie universitară – constă în dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice (fără nici un fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase), de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior, stabilite prin lege.

Coeficient de ajustare – este un indicator specific fiecărui profil de învățământ și reprezintă raportul între costul unitar net mediu pe profil și costul unitar net mediu pe țară. Se folosește la calcularea alocației bugetare/student echivalent pentru fiecare profil.

Coeficient de echivalare – este un indicator specific fiecărei forme de învățământ și reprezintă raportul între costul unui student de la forma de învățământ respectivă și costul unui student de la cursuri de zi. Acești coeficienți sunt aceeași, indiferent de profil și se folosesc la calcularea numărului de studenți echivalenți.

Costul unitar pe student – reprezintă totalul cheltuielilor efectuate raportat la numărul de studenți finanțați din bugetul de stat.

Costului unitar pe student echivalen - raportarea cheltuielilor se realizează la numărul total de studenți echivalenți.

Cost real - „costul necesar” asociat satisfacerii necesităților de pregătire a studenților dintr-o specializare în așa fel încât absolvenții să fie competitivi pe piața națională a muncii; se utilizează la dimensionarea bugetului.

Costul unitar global pe un student echivalent - reprezintă indicatorul a cărui dimensiune rezultă din raportarea cheltuielilor totale efectuate de o instituție de învățământ superior la numărul studenților echivalenți potrivit relației:

$$C_{ug/se} = \frac{C_{FB} + C_{FC}}{N_{se}}, \text{ în care:}$$

$C_{ug/se}$ = costul unitar global pe un student echivalent; C_{FB} = totalul cheltuielilor acoperite din finanțarea de bază; C_{FC} = totalul cheltuielilor acoperite din finanțarea complementară.

Costul unitar net pe un student echivalent – reprezintă indicatorul în funcție de care se stabilește volumul necesar al finanțării de bază la nivelul fiecărei universități și pe ansamblul învățământului superior românesc și pentru repartizarea echitabilă pe universități a fondurilor aprobate prin bugetul național. Se stabilește prin repartizarea totalului cheltuielilor acoperite din finanțarea de bază la numărul studenților echivalenți conform relației:

$$C_{un/se} = \frac{C_{FB}}{N_{se}}, \text{ în care:}$$

$C_{un/se}$ = costul unitar net pe un student echivalent; C_{FB} = totalul cheltuielilor acoperite din finanțarea de bază; N_{se} = numărul studenților echivalenți.

Finanțare de bază – componentă a finanțării din fonduri publice a instituțiilor de învățământ superior, este destinată în mod prioritar activității didactice și se acordă pe bază de formulă, indicatorul de bază fiind costul unitar net pe student echivalent (ce se calculează prin utilizarea unor indicatori specifici fiecărei categorii de cheltuieli – cheltuieli de personal, cheltuieli materiale).

Finanțare complementară – componentă a finanțării din fonduri publice a instituțiilor de învățământ superior, este destinată pentru cercetarea științifică, cheltuieli de capital, desfășurarea unor activități specifice cât și dezvoltarea și susținerea programelor academice performante; se acordă pe bază de competiție, în baza satisfacerii anumitor criterii calitative.

Învățământ postuniversitar – asigură specializarea în domeniu sau extinderea și perfecționarea pregătirii atestate prin diplomă, obținută la finalizarea studiilor universitare. Se organizează în instituții de învățământ superior și școli de studii postuniversitare, acreditate în acest scop, și se realizează prin: studii aprofundate de specialitate, masterat, studii academice postuniversitare, doctorat, studii postuniversitare de specialitate și cursuri de perfecționare postuniversitară.

Învățământ superior – se realizează prin instituții de învățământ (universități, institute, academii de studii și școli de studii postuniversitare) a căror misiune este de învățământ și cercetare sau numai de învățământ.

Număr mediu fizic de studenți – acest parametru apare ca urmare a nesuprapunerii anului calendaristic (și deci, exercițiul financiar anual) cu anul universitar, și reprezintă numărul mediu dintre numărul fizic al studenților din semestrul II al anului universitar curent (1 ianuarie) și numărul fizic al studenților din semestrul I al anului universitar viitor. Ținând cont de structurarea anului universitar pe durata a 10 luni, numărul mediu fizic de studenți se calculează conform următoarelor formule:

$$N_m = \frac{N_{s2} * 7 + N_{s1} * 3}{10}, \text{ în care:}$$

N_m = numărul mediu fizic al persoanelor aflate în pregătire universitară în anul curent (calendaristic, financiar);

N_{s2} = numărul fizic al studenților din semestrul II al anului universitar curent (1 ianuarie);

N_{s1} = numărul fizic al studenților din semestrul I al anului universitar viitor.

Număr de studenți echivalenți – se calculează ca sumă a numărului mediu fizic al studenților participanți la fiecare dintre formele de învățământ promovate de universitate, la care s-a aplicat coeficientul de echivalare, corespunzător fiecărei forme de învățământ, stabilit de CNFIS.

$$N_{se} = \sum_{i=1}^n N_{fi} * K_i, \text{ în care:}$$

N_{se} = numărul studenților echivalenți dintr-o universitate; N_{fi} = numărul (mediu) fizic al participanților la forma de pregătire „i”; K_I = coeficientul de echivalare corespunzător formei de pregătire „i”; n = numărul total al formelor de pregătire promovate în universitate.

Plan strategic instituțional – constituie un instrument menit să contribuie la conducerea și gestionarea eficientă a universităților și la realizarea obiectivelor specifice politicii Guvernului României în domeniul învățământului superior. Are două componente: planul strategic pe termen mediu (pentru o perioadă de minimum 4 ani) și planul operațional pentru un an universitar.

Plan operațional pentru un an universitar – se referă la un an universitar și prezintă următoarele obiective și strategii: misiunea universității, scopurile și obiectivele academice, numărul de studenți, strategia de tehnologie didactică, strategia de cercetare științifică, colaborări, strategia cu privire la resursele umane, strategia de gestionare a bazei materiale, strategia privind informația, documentarea și bibliotecile, strategia financiară, strategia calității, strategia managerială.

Plan strategic pe termen mediu – formulează aspirațiile instituției pe o perioadă de 4 până la 10 ani și urmărește aceleași puncte ca și planul operațional.